

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan bekræfte, at formanden for Folketingets Europaudvalg, hr. Claus Larsen-Jensen, arbejder meget energisk for, at de nationale parlamenter skal have en øget indflydelse, og at den parlamentariske kontrol med regeringernes politik skal styrkes og forbedres, også her i Folketinget. Det kan jeg bekræfte.

Men jeg kan desværre ikke bekræfte, at den danske regering skulle være indstillet på at arbejde aktivt for en mindselse af det demokratiske underskud i EU's institutioner. Det så vi desværre tydeligt markeret ved afstemningerne i morges her i Folketingssalen, for her var der ikke noget at hente. Der var en række konkrete forslag om demokratiske forbedringer i EU's institutioner, men de blev desværre ikke støttet, heller ikke af Socialdemokratiet. Det er jeg desværre nødt til at sige, selv om det piner mig at måtte gøre den tilføjelse, men sådan var det. Sådan blev der stemt, og det var et tilbageslag.

Jeg tror ikke, det på nogen måde var hr. Claus Larsen-Jensens skyld, men det var ikke godt. Jeg anerkender fuldt ud formanden for Folketingets Europaudvalgs bestræbelser her i huset, men det kan jo ikke hjælpe, når det går den modsatte vej i EU-Kommissionen og EU's Ministerråd.

Formanden:

Så går vi videre i ordførrækken.

Jann Sjursen (KRF):

Det er med stor glæde, Kristeligt Folkeparti støtter regeringens lovforslag om EU's udvidelse. Vi er selvfølgelig stærke tilhængere af, at Danmark ratificerer tiltrædelse af traktatgrundlaget, så de nye medlemmer kan blive optaget, hvis folkeafstemningerne i de pågældende lande falder positivt ud, hvilket vi selvfølgelig også håber.

Kl. 19.00

Det er på mange måder en stor dag, fordi vi førstebehandler det her lovforslag. Det er selvfølgelig stort, først og fremmest fordi det er med til at kunne virkeliggøre hele udvidelsen, at Danmark også giver sit bidrag i form af at sikre, at Danmark kan ratificere.

Det er stort, at Fællesskabet bliver udvidet, så vi kommer op på i alt 25 medlemslande, for det er det, der for alvor kan være med til at virkeliggøre den fredsvision, som ligger bag hele EU, nemlig at samle Europa i et tæt økonomisk-politisk samarbejde, også for at undgå krige igen. Det tror vi udvidelsen kan være med til at sikre,

og netop det, at de østeuropæiske lande nu kommer med, gør, at Fællesskabet bliver mere helt, og at vi også får udvisket sporene af et jern-tæppe, som gik ned gennem Europa.

Udvidelsen er kun kommet i hus på baggrund af et utrolig stort forarbejde, ikke mindst i de nye medlemslande. Man skal ikke undervurdere den betydning, hele udvidelsesprocessen har haft lige fra Det Europæiske Råds møde i København i 1993 og til Det Europæiske Råds møde sidste år, også i København, hvor udvidelsen endeligt blev beseglet med de aftaler, der dér blev indgået.

Men det største forarbejde, vil jeg alligevel sige, uanset at EU-medlemslandene selv og også det danske EU-formandskab har bidraget meget aktivt, er trods alt foregået i de pågældende nye medlemslande selv, som har skullet leve op til en række nye betingelser for at kunne blive medlemmer af Fællesskabet.

Der er også grund til at understrege ved førstebehandlingen her i dag, at arbejdet slet ikke er færdiggjort. Det er faktisk kun lige begyndt. Der forestår, når nu de nye medlemslande også har tiltrådt traktatgrundlaget ved deres folkeafstemninger og efterfølgende ratifikationsproces, en praktisk integration i Fællesskabet, som kan vare år.

Der forestår også, når vi kommer frem til 2006, et større slagsmål, kan man vist godt kalde det, om EU's fremtidige budgetter. Det gælder ikke mindst spørgsmålet om landbrugsstøtten, og det er vel i virkeligheden først, når vi kommer frem til 2006, at vi får at se, hvorvidt de nuværende EU-medlemslande mener det alvorligt med udvidelsen og er villige til at ændre på omfordelingen af midler inden for det nuværende EU fra nord til syd, så vi i det nye og udvidede EU får en økonomisk omfordeling, kan vi godt kalde det, fra vest til øst, for det er helt nødvendigt, hvis udvidelsen for alvor skal blive til realitet og ikke kun noget, som man fortsat kan tale om ved festlige anledninger.

Danmark skal, som jeg sagde før, naturligvis tilslutte sig tiltrædelseserklæringen om traktaten, og vi håber som sagt på et positivt resultat i de lande, som nu har folkeafstemninger. Det er vigtigt, at vi nu for alvor får virkeliggjort fredsvisionen bag EU og får de nye lande med og helt med ind i vort fællesskab.

Vi vil derfor fra Kristeligt Folkepartis side med glæde trykke på de grønne knapper, når det kommer dertil med det her lovforslag, men vi vil også følge den videre proces meget tæt,